

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Petra Mikeše a Pavla Molka v právní věci žalobce: **M. B.**, zast. JUDr. Viktorem Bradáčem, advokátem se sídlem Ovocný trh 12, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hl. města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 2. 2016, čj. S-MHMP32657/2016 MHMP-351103/2016/ODA-O4/Go a ze dne 4. 3. 2016, čj. MHMP 32764/2016 MHMP-383092/2016/O4/Go, v řízení o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2016, čj. 8 A 80/2016-41, a ze dne 13. 6. 2016, čj. 8 A 80/2016-33,

t a k t o :

- I.** Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2016, čj. 8 A 80/2016-41, **se ruší** ve výroku I., II. a V. Ve zbytku se kasační stížnost proti tomuto usnesení **odmítá**.
- II.** Kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2016, čj. 8 A 80/2016-33, **se odmítá**.
- III.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a shrnutí argumentů kasační stížnosti

[1] Žalobce dne 10. 5. 2016 doručil městskému soudu žalobu proti rozhodnutím žalovaného. Jelikož spolu s podáním žaloby nezaplatil soudní poplatek, městský soud jej usnesením ze dne 23. 5. 2016 vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení usnesení soudní poplatek zaplatil. Po marném uplynutí lhůty městský soud usnesením ze dne 13. 6. 2016 řízení zastavil. Dne 17. 6. 2016 žalobce zaplatil soudní poplatek. Podáním ze dne 30. 6. 2016 se domáhal prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku a navrhl zrušení usnesení o zastavení

řízení. Výrokem I. usnesení ze dne 19. 7. 2016 městský soud odmítl návrh žalobce na prominutí zmeškání lhůty k zaplacení soudního poplatku, výrokem II. odmítl návrh na zrušení usnesení o zastavení řízení, a výrokem III. a IV. žalobci vrátil zaplacený soudní poplatek. Podle výroku V. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladu řízení.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl uvedené usnesení městského soudu kasační stížností. Tvrdil, že soudní poplatek včas nezaplatil v důsledku vážného úrazu, který utrpěl dne 29. 5. 2016. Od úrazu až do 4. 6. 2016 byl hospitalizován. Po propuštění z nemocniční péče pak užíval větší množství léků tlumících bolest a celkovou pozornost. Městský soud mu měl ze zvlášť závažných a omluvitelných důvodů prominout jeho prodlení při placení soudního poplatku za žalobu.

II. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

II.A. Kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 19. 7. 2016, čj. 8 A 80/2016-41

[3] Nejvyšší správní soud předně hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 19. 7. 2016 má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost této kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; shledal přitom, že napadené usnesení ze dne 19. 7. 2016 trpí vadami, k nimž je soud povinen přihlídnout i bez návrhu (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[4] Zdejší soud předně zvážil, zda městský soud měl kompetenci rozhodnout o návrhu stěžovatele ze dne 30. 6. 2016 na prominutí zmeškání lhůty a na zrušení usnesení o zastavení řízení. Dospěl k závěru, že nikoliv.

[5] Z § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, plyne, že usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku *zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci*. Právě soud, který usnesením řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil, má povinnost toto usnesení zrušit, pokud je soudní poplatek zaplacen do právní moci usnesení o zastavení řízení. To však neplatí, pokud soudní poplatek do právní moci usnesení o zastavení řízení zaplacen nebyl. V takové situaci není soud věcně příslušný jakkoliv o návrhu rozhodovat, zejména nesmí „*zamítnout návrh na zrušení usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Eventuální nesouhlas žalobce s postupem krajského soudu, který usnesení o zastavení řízení nezrušil, byť pro to byly dle žalobce důvody, bude řešit Nejvyšší správní soud, a to v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení*“ (viz rozsudek ze dne 22. 1. 2015, čj. 10 Afs 236/2014-36, bod 11).

[6] V nynějším sporu městský soud pochybil, neboť sám odmítl návrh ze dne 30. 6. 2016, jímž se stěžovatel domáhal zrušení usnesení o zastavení řízení. Ve smyslu shora cit. rozsudku sp. zn. 10 Afs 236/2014 měl toto podání postoupit Nejvyššímu správnímu soudu jako kasační stížnost, neboť právě zdejší soud byl v tomto případě k projednání návrhů stěžovatele věcně příslušný. Na posouzení věci přitom nemá žádný vliv, zda městský soud návrhy zpochybňující usnesení o zastavení řízení zamítne (viz cit. rozsudek sp. zn. 10 Afs 236/2014), nebo odmítne, jak tomu bylo nyní. Městský soud nebyl příslušný rozhodnout o návrhu stěžovatele, a měl s ním naložit jako s regulérní kasační stížností.

[7] Výrokem V. městský soud rozhodl o tom, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. Jelikož městský soud nemohl o návrzích stěžovatele vést žádné řízení, nemohl rozhodnout ani o nákladech „řízení“. Proto musí zdejší soud zrušit i tento vadný výrok napadeného usnesení.

pokračování

[8] Kasační stížnost ze dne 2. 8. 2016 je tedy důvodná, a to ve vztahu k výrokům I., II. a V. usnesení.

[9] Stěžovatel nezaplatil soudní poplatek včas, tedy nejpozději do dne, kdy usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci, tj. dne 14. 6. 2016. Zaplatil jej ale později, a to dne 17. 6. 2016 (záznam o složení na č. l. 35 spisu městského soudu). Proto městský soud napadeným usnesením správně rozhodl o vrácení pozdě zaplaceného soudního poplatku podle pravidel obsažených v § 10 zákona o soudních poplatcích (výroky III. a IV. napadeného usnesení). Proti těmto výrokům není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.].

II.B. Kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 13. 6. 2016, čj. 8 A 80/2016-33

[10] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda návrh ze dne 30. 6. 2016, který je kasační stížností (viz výklad **II.A.** shora), podal stěžovatel včas.

[11] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[12] Z doručky na č. l. 33 spisu městského soudu vyplývá, že usnesení o zastavení řízení ze dne 13. 6. 2016 bylo zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím datové schránky dne 14. 6. 2016 (úterý). Toto usnesení obsahovalo řádné poučení o opravných prostředcích včetně lhůty k podání kasační stížnosti. Podle pravidel počítání lhůt v § 40 odst. 2 s. ř. s. [l]hůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy uběhla dne 28. 6. 2016 (úterý). Lhůta je ovšem zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak (§ 40 odst. 4 s. ř. s.).

[13] Ze záznamu o ověření elektronického podání vyplývá, že stěžovatel městskému soudu prostřednictvím datové schránky odeslal i doručil jeho návrhy na zrušení usnesení o zastavení řízení až ve čtvrtek 30. 6. 2016 (č. l. 35 spisu městského soudu). Kasační stížnost tedy byla podána po marném uplynutí zákonné lhůty k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Proto soud musel kasační stížnost ze dne 30. 6. 2016 pro její opožděnost odmítnout, aniž by se mohl zabývat věcnými námitkami proti zastavení řízení.

[14] Jen pro úplnost a nad rámec nezbytně nutného Nejvyšší správní soud nicméně dodává, že stěžovatel by se svou původní kasační stížností ze dne 30. 6. 2016 nebyl úspěšný, ani pokud by ji podal včas. Marná je snaha stěžovatele omluvit pozdní placení soudního poplatku tím, že utrpěl úraz, že byl hospitalizován a že si v důsledku toho nevzpomněl, že má soudní poplatek zaplatit. Soudní poplatek je jednak splatný již podáním návrhu ke správnímu soudu [§ 7 odst. 1 ve spojení s § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích], jednak městský soud stěžovatele usnesením ze dne 23. 5. 2016 vyzval, aby jej v dodatečné lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno téhož dne; dodatečná soudem stanovená lhůta stěžovateli uplynula již 30. 5. 2016. Stěžovatel ani jeho zástupce však během následujících dvou týdnů po uplynutí této lhůty neprojevil snahu soudní poplatek zaplatit; městský soud tedy usnesením ze dne 13. 6. 2016 řízení zastavil. Stěžovatel tudíž měl dostatek času na to, aby soudní poplatek zaplatil; jeho úraz ze dne 29. 5. 2016 tento závěr ovlivnit nemůže (nadto s ničím takovým ani zákon nepočítá). Stěžovatel byl po celou dobu soudního řízení zastoupen advokátem, placení poplatku přitom není úkonem, který by musel

stěžovatel učinit osobně.

III. Závěr a náklady řízení

[15] Městský soud o návrzích stěžovatele rozhodl, ovšem za situace, v níž měl tyto návrhy postoupit zdejšímu soudu jako kasační stížnost (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích). Proto zdejší soud napadené usnesení ze dne 19. 7. 2016 ve výrocích I., II. a V. zrušil. Přitom nebylo třeba věc městskému soudu vrátit k dalšímu řízení, neboť výrok III. a IV. napadeného rozhodnutí zůstal zachován a žádné „další řízení“ ve věci neprobíhá ani nikdy neprobíhalo. Zároveň soud zjistil, že původní podání ze dne 30. 6. 2016, které bylo kasační stížností, stěžovatel městskému soudu doručil po uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti proti usnesení ze dne 13. 6. 2016 (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Tuto kasační stížnost proto musel pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. září 2016

Zdeněk Kühn
předseda senátu